

+

Lov og Evangelium

ISSN 2387-5275

NR. 5

MAI 2021

57. ÅRGANG

Foto: Ingar Gangås

«Dere skal øse vann med glede av frelsens kilder. (...) Syng Herrens pris, for herlige ting har han gjort! La hele jorden få vite det!» Jes 12:3-5

Oppbyggelig blad på evangelisk, luthersk grunn

BLADET LOV OG EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Leksamsmisjon.
Det er gratis og kommer med 10 nummer i året.
Frivillige gaver kan sendes kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseendring:
Fredrik Heian, Skreåvegen 90,
4440 Tonstad. Tlf. 901 94 758
E-post: fredrik_heian@hotmail.com

Redaktør: Ingar Gangås, Følstadvegen 135,
7690 Mosvik. Tlf. 901 51 234
E-post: ingar.gangas@live.no

Redaksjonsråd: Per Bergene Holm,
Dag Rune Lid og Ragnar Opstad
Layout: Olav Gangås

NORSKLUTHERSKLEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-
rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne
Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute
på misjonsmarken. NLL støtter den lutherske
kirken i Moldova og luthersk litteraturarbeid i
Bolivia og Peru.

Formann: Reidar Heian, Elvedalsveien 175,
3158 Andebu. Tlf. 414 95 526
E-post: reidarheian@outlook.com

Sekretær: Martin Fjære, Valberggrenda 13 A,
3160 Stokke. Tlf. 979 89 427
E-post: sekretar@nll.no

Kasserer: Valberggrenda 13 B,
3160 Stokke. Tlf. 33 33 89 01
E-post: fossnes.kontor@gmail.com

Bankgiro: 3000 22 26193 / Vippsnr. 15095
Svensk kontonr.: 8169-5, 694 381 912-5
Dansk kontonr.: 7604 1734369

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL.
Skolen har både halvårig og ettårig kurs.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord
og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt
fremme arven fra lekmannsbevegelsen og våre
lutherske lærefedre.

Adr.: Valberggrenda 13 B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00

E-post: bibelskolen@nll.no
Bankgiro: 3000 22 26193 / Vippsnr. 15095

Rektor: Per Bergene Holm, Holmveien 20,
3282 Kvelde. Tlf. 995 09 060
E-post: pbholm@online.no

INTERNETT: www.nll.no

Fra mørke til lys

«Igjen talte Jesus til dem og sa: Jeg er verdens lys! Den som følger meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys.»

Joh 8:12

Det som solen er for verden, vil Jesus være for deg. Jesus er det sanne lys – som skinner i mørket (Joh 1:5). Men mørket tok ikke imot det (1:6). Mennesket elsket mørket fremfor lyset.

Vår oppgave er å kalle mennesker over fra mørke til lys. Paulus fikk dette oppdrag fra Herren: «... at du skal åpne deres øyne, så de kan vende seg bort fra mørke til lys og fra Satans makt til Gud, for at de kan få syndenes forlatelse og arvedel blant dem som er helliget ved troen på meg» (Apg 26:18).

Profeten Jesaja fikk samme kall, og ropte ut til dem som tåkela dette skillet: «Ve dem som kaller det onde godt og det gode ondt, som gjør mørke til lys og lys til mørke, som gjør bittert til søtt og søtt til bittert!» (Jes 5:20). I Norge går det raskt motsatt vei – fra lys til mørke. Folket vender seg vekk fra Guds ord og til sin egen formørkede forstand. I noen misjonsland kan det ennå sies at det går fra mørke til lys. Men snart er nådetiden omme.

Hos Gud er det hvile og framtidshåp. Hos Satan er det ufred, og enden på det hele er et angstfullt mørke. I Satans rike bor det bare treller, syndetreller uten håp og framtid. I Guds rike får du del i barnekår, synden er oppgjort og tilgitt og du får «svømme i nådens hav».

Ingar Gangås

Bli sterke i Herren!

Av Sigbjørn Agnalt

«For øvrig: Bli sterke i Herren og i hans veldige kraft! Ta på dere Guds fulle rustning, så dere kan holde stand mot djevelens listige angrep. For vi har ikke kamp mot kjøtt og blod, men mot maktene, mot myndighetene, mot verdens herskere i dette mørke, mot ondskapens åndehær i himmelrommet. Ta derfor Guds fulle rustning på, så dere kan gjøre motstand på den onde dag og bli stående etter å ha overvunnet alt.»

Ef 6:10-13

Alle som lever med Jesus befinner seg i en kampsone, ute på en slagmark, og Guds plan er seier. I denne kampen trenger vi styrke, ja en veldig kraft. Og det er dette som står igjen for Paulus å si. Ikke bare som en parentes til slutt,

men det som det fremfor alt kommer an på: Bli sterke i Herren og i hans veldige kraft!

Styrke trenger vi hver dag, både fysisk og psykisk. Krefter til å stå opp om morgenen, til å klare dagens arbeid og påkjenninger. Vi synger i sangen av Lina Sandell: «Som din dag, så skal din kraft ock vara», og hver dag erfarer vi som en gave fra vår Far. Men livet leves også på en annen arena, og der er det ikke på samme måte. Det er dette Paulus skriver om her, når han taler om den kamp vi står i.

Her gjelder dette: bli sterk! Det skjer egentlig på to måter. Noe skjer umiddelbart i det vi blir Guds barn. Men noe skjer også underveis i kristenlivet, ved at vi lever der hvor dette skjer. Bli sterke i Herren, og i hans veldige kraft. Sterke på den måten at det

Innhold, mai 2021

Fra mørke til lys. Av Ingar Gangås	side 2
Bli sterke i Herren! Av Sigbjørn Agnalt	side 3
«Min sjel, lov Herren!» Av Carl Olof Rosenius	side 6
Sannhetsbeltet. Av Ludvig Hope	side 7
Musikkens budskap. Av Frank Garlock	side 10
Møtekalender.	side 11
Heilage, ulastande og ustraffelege. Av Ragnar Opstad	side 13
«Herren er min styrke og min lovsang» Av Ingar Gangås	side 14
Den nye sangen. Av kirkefaderen Agustin	side 18
Sommersamling m/årsmøte på Fossnes.	side 19
Stevne på Laberget.	side 20

er Herren og hans kraft, ja hans vel-
dige kraft, som er vår styrke.

Så ber vi om kraft og venter på styr-
ke, men opplever at vi ikke får Herren
med på det. Han gjør oss ikke sterke,
men lar oss erfare svakhet og kraftløs-
het. Nederlagene blir vår eneste erfar-
ing. Så er dette et ord til oss, for Herrens
løsning er ikke å gjøre oss sterke, men at
han er vår styrke. Gud har aldri tenkt at
vi skal være nok for oss selv, men at han
skal være nok – og alt for oss!

Vår motstander djevelen

Å bli sterke i Herren, hvorfor treng-
er vi det? Vi blir minnet om at vi har en
motstander, en som arbeider i det skjulte,
djevelen. Og han har en hel åndehær med
seg, ondskapens åndehær. Sammen er
de maktene og myndighetene, verdens
herskere i dette mørke. Djevelen og
hans hær er ondskapens realitet i vår
verden. Hva er det som driver og motiv-
erer ham? Han kan ikke tåle at det gode
finnes her i verden – Guds rike! At det
finnes mennesker som er Guds barn,
som tror på Jesus, og som har et godt liv
fordi de lever med ham og er hans.

Jesus sier om ham i Johannesevan-
geliet (8:44): Han er en drapsmann, fra
begynnelsen, fra Edens hage. Han er
ikke bare ute etter å ødelegge litt, men
for å drepe, ta livet av alle som tror.
Og han er en løgner, han står ikke i
sannheten. Han kan ikke «utstå den»,
vil ikke vite av den. Men det betyr
også at han hater den, står den imot.
Sannheten er ikke i ham, det eksist-
erer ikke oppriktighet i djevelen. Når
han taler løgn, taler han av sitt eget,

av det han er fylt av. Løgneren er hans
«sannhet», alltid. Derfor bruker han
listige angrep – han kan ikke endre
virkeligheten med sin løgn, han kan
ikke fjerne realiteter, men han kan få
oss til å tro løgneren. Hans list er å gjøre
sin løgn til vår sannhet. Å få oss med
på sine løgner, bort fra sannheten og
bort fra Jesus.

Sigbjørn Agnalt vil skrive noen
artikler om viktigheten av å være
ikledd Guds fulle rustning. Vår
motstander, djevelen, er mer og
mer aktiv nå som hans makt her i
denne verden nærmer seg slutten.

Ludvig Hope har skrevet en del
om samme emne i boken «Ånd
og kraft». Sammen med Agnalts
stykker vil vi også gjengi noe fra
Hopes bok framover.

Frank Garlock sine leksjoner om
sang og musikk – i lys av ordet fra
Ef 5:10: «Prøv da hva som er til be-
hag for Herren!» – vil være en del
av det samme emnet. Den første
leksjonen sto i forrige nummer, og
nr. 2 finner du i dette bladet.

Selv om dette blir som «serier», er
det likevel slik at alt kommer som
selvstendige enheter som du vil ha
utbytte av å lese også uten at du
har fått med deg alle stykkene.

Red.

Jesu kors er hans endelige nederlag som han nekter å godta. Men det står fast, Jesus seiret: «Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til skue, da han viste seg som seierherre over dem på korset» (Kol 2:15). De ble avvæpnet for oss, slik at de er maktesløse overfor dem som har Jesu kors som sitt tilfluktsted. Hva innebærer det? Vi har et vers som sier noe om det i Kolosserbrevet (3:3): «Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud». Vi døde sammen med Jesus. Romerbrevet (6:5) sier det slik: «Vi er blitt forenet med ham ved en død som er lik hans død». Jesu kors er vårt kors, hans død er vår død, vi døde med ham fra synden og djevelen. Døden skiller, og den som er død, er lovlig skilt og frigjort fra djevelens makt.

Så er vi også *skjult med Kristus*, det betyr innelukket i ham. Ingen djevel er i stand til å bryte seg inn her. Vi er *med Kristus i Gud*, oppreist med Jesus og satt med ham i himmelen. Slik Jesus er hos Gud og i Gud, er vi hos Gud og i Gud, i Jesus. Seieren er å holde stand, holde stillingen. Da blir vi der vi er, på vår plass i Jesus, i livet med ham. Vi blir det vi er satt til å være i Kristus, og da er vi sterke i Herren!

Paulus skriver om å bli stående etter å ha overvunnet alt. Hadde han virkelig så stor tro på de kristne i Efesus at han trodde de skulle makte det? Nei, det var ikke deres styrke han regnet med, men Herrens, hans veldige kraft. «For ordet om korset er vel en dårskap for dem som går fortapt, men for oss

som blir frelst, er det en Guds kraft!» (1Kor 1:18).

Guds fulle rustning

Å være sterk i Herren er det samme som å ha Guds fulle rustning på. Her bruker Paulus et bilde av noe som ikke brukes i vår tid, men som var godt kjent da Paulus levde, en rustning, en kledning for soldater i strid. Den beskrives for oss: Den har belte og brynje, sko og skjold, hjelm og sverd. Det er en unik bekledning. Rustningen er det samme som det vi er og eier i Jesus Kristus, i Herren. De enkelte deler av denne utdyper hva det er å være sterk i Herren og i hans veldes kraft.

Ta på dere – ta derfor Guds fulle rustning på. Det betyr å bli kledd – her kan vi tenke på engelens ord til Josva (Sak 3:4): «Se, jeg kler deg». Det er det vår Herre gjør. Men det betyr også å ta på seg, noe vi er med på.

Guds rustning – det er ham som har laget den. Han kjenner fienden og hans metoder fra urtiden av. Derfor har han gjort rustningen slik at den er *fullstendig*, laget for våre behov. Den er uttenkt og tilpasset av ham som kjenner til hvilke behov vi har, ikke bare for noe, men for alt.

En rustning verner og beskytter den vergeløse og svake. Den redder og seirer. Så kan vi være svake og skrøpelige, tapere – ja nettopp slike som vi er, men allikevel være sterke i ham. Å ha rustningen på, betyr å være i den.

Ta derfor Guds fulle rustning på, gjør motstand, stå imot, hold stand, bli stående – i *ham*. →

Etter å ha overvunnet alt – også

«Min sjel, lov Herren!»

Av Carl Olof Rosenius

«Min sjel lov Herren, og alt som i meg er, love hans hellige navn.»

Sal 103:1

Hva var det som gav David en slik glede og fryd i hjertet?

Han sier først: «Min sjel, lov Herren». Det var Herren som var hans glede. Tross alle omskiftelser i Davids salmer og historie, like fra den høyeste nåde og til de bitreste prøvelser, fra det dypeste syndefall, og til den største glede i troen, så var det alltid ett eneste midtpunkt alt dreide seg om for ham.

Men så kan vi spørre: Hvordan hadde David fått et slikt hjerte? På hvilken måte hadde Herren blitt så kjær for ham at han ellers ikke spurte hverken etter himmel eller jord? Han sier: «Og glem ikke alle hans velgjerninger». Se der! Det var Herrens velgjerninger mot ham som

gjorde hans hjerte varmt og brennende. Han sier: «Han som forlater all din misgjerning, som leger alle dine sykdommer» (v.3).

Etterpå regner han opp de viktigste av Herrens andre velgjerninger mot ham. Men disse nevner han bare én gang hver. Derimot gjentar han denne første, beskriver den og lovpriser den, og sier: «Herren er barmhjertig og nådig, langmodig og rik på miskunnhet» (v.8). «Han gjør ikke med oss etter våre synder, og gjengjelder oss ikke etter våre misgjerninger» (v.10).

Det er dette som er hemmeligheten: syndenes forlatelse. Og dette at Gud forsikret ham om det, gjorde David glad og lykkelig. Dette fikk hans hjerte til å brenne av kjærlighet og takknemlighet.

*Fra Den lille husandaktsboken,
Lunde Forlag*

våre mange nederlag. Og seirene i nederlagene er kanskje kristenlivets største seire. Ikke våre, men hans! Det at han tilgir og utsletter all synd og overtredelse. Han forkaster ikke, men reiser opp igjen, han oppretter og leger. Det er ikke de som er sterke som seirer, men de svake. De svake som er sterke i Jesus!

Mika 7:7–8: «Men jeg vil skue

ut etter Herren, vente på min frelses Gud. Min Gud vil høre meg. Gled dere ikke over meg, mine fiender! Når jeg er falt, står jeg opp igjen. Om jeg sitter i mørket, er Herren lys for meg».

Serien forts. i neste nr.

Sannhetsbeltet

Av Ludvig Hope

«Stå da ombundet med sannhetens belte om livet.»

Ef 6:14

Den første del av en kristens rustning som dette ordet nevner, er livremmen eller beltet. Ut fra dette uttrykk: «ombundet med sannheten», har denne delen av rustningen fått navnet sannhetsbeltet. Her er også andre ord i Bibelen som peker i samme retning:

«La hoftene være ombundet og lampene brennende!» (Luk 12:35).

«Bind derfor opp om dere, om deres sinn, vær edrue og sett deres håp fullt og fast til den nåde dere får i Jesu Kristi åpenbarelse» (1Pet 1:13). Når Guds ord sammenligner kristen-kraften med en kledning, høres det nokså underlig ut at beltet blir nevnt først. Grunnen er nok den at klærne i de dager var slik laget at uten beltet kunne man knapt gjøre arbeidet sitt. I strid kunne man i alle fall ikke gå uten belte. Heller ikke ta ut på reise. Beltet holdt kjortelen fast om livet og satte på den måten mannen i stand til å arbeide.

Spørsmålet blir da hva det er for noe i kristenlivet og samfunnet med Gud som har fått navnet sannhets-beltet.

Vi har før vist – da vi hadde for oss ordet om Ånden – at her er mer enn en sannhet, eller rettere: den

ene store sannhet har mange sider. Vi har sannheten om Gud, om Jesus, frelseren, om oss syndere, og vi har sannheten om at vi skal stige fram for Gud med et sannferdig hjerte.

Hvilken av disse sannheter er da beltet vi skal ha om livet? Jeg tror at det er *sannheten om oss*. Ikke bare sannheten om at vi er syndere, men også det at vi skal avlegge løgnen når vi trer fram for Gud.

Alle som har søkt å komme i samfunn med Gud, og som har gått en tid sammen med ham, vet at det er dette som var og er det store spørsmål: bor sannheten i hjertet ditt? Vil du finne sannheten, hva det måtte koste?

Her stod vår første store strid, og vi glemmer nok ikke så snart da vi vant slaget: vi åpnet hele hjertet for Gud og ba om nåde. Fra den dag fant Gud vei til oss og vi til ham.

Slik må det være hele livet ut. Om vi slapper av her og blir mindre sannhetskjærlige, så taper vi det beltet som holder frelseskraften fast om vårt liv. I Bibelen har vi mange eksempler på det. Et av de mest talende finner vi i Josva bok, kapittel 7.

Israels folk gikk mot Ai, men tapte. Da Josva hørte det, sa han klagende: «Hør meg, Herre! Hva skal jeg nå si, når Israel har vendt sine fiender ryggen?» (Jos 7:8).

Langt om lenge fant de grunnen. Akan, en mann av Israels folk, hadde

tatt av det bannlyste hærfanget og gjemt det i teltet sitt. Denne uærlige ferd i Israel gjorde at folket tapte seierskraften.

Likedan gikk det med Saul, med Judas, med Ananias og Saffira. De var usanne og tapte sin kraft.

Etter disse eksempler har vi all grunn til å tro at sannhetsbeltet er dette: *å være helt ærlig i sitt indre menneske og i all sin ferd.*

Om det stod i min makt, ville jeg rope inn i hver kristensjel: Vær ærlig i innerste hjerterot! Skjul ingenting for Gud. Søk aldri å lage et hemmelig rom i sjelen, et rom som du vil ha for deg selv. Legg hele ditt liv fram for Gud som en oppslått bok. Hør aldri på den røsten som vil lokke deg vekk fra dette sted. Det er løgnens ånder som da er ute.

Søk også å være ærlig mot andre mennesker, i ord og gjerning, enten du er tjener eller herre.

Slår vi av på dette sannhetskravet til oss selv, så mister vi først beltet og siden hele kledningen, og da må vi vende ryggen til våre fiender.

Når man den dag i dag så ofte må klage med Josva: hva skal jeg nå si, når Israel har vendt sine fiender ryggen? Så er sikkert grunnen den at det ligger gjemt noe i hjertet som vi ikke vil ut med. Hjertet er ikke rett for Gud. Vær ærlig for Gud! For den ærlige skal det gå godt. «For Herrens øyne farer over hele jorden for kraftig å støtte dem som er helt med ham i sitt hjerte» (2Krøn 16:9).

Ser han også at du eller jeg er helt

med ham, så støtter han oss, og når *han* støtter oppunder, kan selv den største stakkaren komme frem. For da blir han sterk i Herren.

Ingen må tro at jeg mener at sannhetsbeltet er det samme som å være feilfri og fullkommen. Var *det* sannhetsbeltet, ville vi alle som en være uten belte. David var ikke feilfri, men ærlig var han. Josafat var ikke lyteløs; han dro i krig med Akab, og det skulle han ikke gjort. Men han var ærlig, og Herren var hans styrke. Peter syndet, men han gråt over synden, og han fikk nåde.

Alle disse fikk sår i striden, store sår, men ingen av dem tapte, for de mistet aldri sannhetsbeltet.

Vær også du sann i ditt kristelige liv! Med det mener jeg: prøv ikke å lage deg annerledes enn du er. Vær som du er. Det ligger så nær for oss alle å pusse oss opp utvendig, så skaden i det indre kan skjules. Når du møter noen som du tror er en bedre kristen enn deg, og som kan-skje også er det, så ligger fristelsen nær til å skape seg lik ham, uten at du er det. Det er feigt! Det er farlig! Det er hykleri!

Ta aldri på deg en annens kristendom! Vær i din egen trøye, om den er nokså skral!

I Apostlenes gjerninger (19) står det om sju sønner til en jødisk yppersteprest. De tok til å nevne Jesu navn over de onde ånder. «De sa: Jeg maner dere ved den Jesus som Paulus forkynner! Men den onde ånden svarte dem: Jesus kjenner

jeg, og Paulus vet jeg om, men dere, hvem er dere? Og mannen som den onde ånden var i, for løs på dem og overvant dem alle og fikk makt over dem, så de måtte flykte nakne og såret ut av huset» (Apg 19:13+15-16).

Det var en grov form for kristelig etteraping. Nei, reise ut og gjøre under – eller hva det er – i andres kristendom, det går ikke. Om vi ikke selv har såpass forstand at vi ser at det er galt, så vær viss på at andre ser det, ofte dem som vi minst tror har forstand på slikt. Vær viss om at også i dag blir slike folk kledd nakne og må skynde seg bort med skam. Guds folk: spenn sannhetsbeltet om livet!

Er det smått med deg som kristen, kjenner du deg ussel og verdslig, så tilstå det for Gud. Har ulysten til Guds ord, til bønn, til gudsfrykt og gode gjerninger fått makt over deg, så blir du aldri berget ved å innbille deg selv og andre at det står godt til. Si alt til Gud med det rette navn, det er kristelig ferd.

Da står du ombundet med sannhetens belte.

*Fra boken «Ånd og kraft»,
Lunde forlag.*

*Forsiktig språklig tilretteleggelse
ved Marie Louise Björn*

O, du forunderlig trofaste Gud!

O, du forunderlig trofaste Gud,
nåde du endnu med mig holder ud.
Jeg, som i hjertet det gode nok vil,
men i at gøre det aldrig slår til.

Jesus, du netop for syndere kom,
alt i dit Ord mig fortæller derom.
Når jeg er nedtrykt, mismodig og
svag, nåde du giver mig dag efter dag.

Tit ad en anden vej foden vil gå,
synden mig fristed', ej selv jeg det så.
Da – som for Peter – du beder for mig,
at ikke troen jeg mister på dig.

Ofte vil djævelen bilde mig ind,
at jeg i synden kan leve som din,
Ordet da atter mig siger så klart,
uopgjort synd himlens arveret ta'r.

Ikke i egen kraft himlen jeg når,
nåde ja, nåde om engang jeg står
hjemme hos Jesus i himmelens kor,
han holder fast, hvilken kærlighed stor.

Tænk, jeg må komme igen og igen,
aldrig jeg finder så kærlig en ven.
Er jeg end utro, forbliver han tro.
Bare hos ham finder hjertet sin ro.

*Tilsendt av Immanuel Fuglsang,
forfatter ukjent*

Musikkens budskap

Av Frank Garlock

LEKSJON 2

All musikk *er* kommunikasjon. Den er ikke bare lyd, men har et budskap. Du påvirkes av all musikk. Når det er slik, må vi spørre: hvilken musikk vil Gud at vi skal høre på? Ofte hører vi innvendingen om at musikken er nøytral, i seg selv er den ikke noe. Og det sammenlignes gjerne med fjernsynsapparatet. Det formidler riktignok noe, men i seg selv er det nøytralt. Men denne sammenligningen blir feil. Det som kommer fra fjernsynsapparatet er enten noe godt, eller det er – dessverre som oftest – noe dårlig som bryter ned. Alt er avhengig av hva du «putter inn» i det! Programmene, underholdningen, filmene og musikken som kommer ut av dette «titteskapet» bærer med seg en bestemt moral.

Slik er det også med språket vårt. Bokstavene er nøytrale. Du kan ikke si at bokstaven «a» er umoralsk, eller at bokstaven «d» er moralsk. Men først når du setter dem sammen til ord, formidler du noe godt og oppbyggelig, eller du kan si mye negativt og blasfemisk. Med all kunst er det slik.

I malerkunsten kan du uttrykke noe vakkert, eller du kan skape noe dystert, eller også direkte pornografisk. Egentlig består malerkunsten i å tegne sirkler eller linjer, og å bruke farger. Du kan ikke si at disse elementene er syndige i seg selv, nei, de er nøytrale. Likevel blir den ferdige kunsten bærer

av noe, enten på godt eller ondt.

Akkurat på samme måte er det med musikken. Notene er i seg selv nøytrale, men først når du setter dem sammen, vil de formidle noe, enten vakkert eller nedbrytende. Og da kan vi ikke hevde at musikken er nøytral. Det er kombinasjonen av toner, og bruken av rytme, harmoni og melodi som avgjør hvordan resultatet blir. Her virker også fremføringen inn, måten du uttrykker deg på. Ulike musikkformer formidler ulike ting. Benytter du populærmusikken i formidlingen av evangeliet, fremstiller du Gud som «pop». En alt for sentimental musikk vil formidle ham som en ufarlig, snill og søt bestefar. Dansemusikk må nødvendigvis gi oss det inntrykket at han er lettlivet osv.

Da kan du ikke bruke rockemusikk og bare endre teksten, så får du kristen musikk. For musikken fortsetter å være den samme. Den endrer seg ikke. En nedbrytende musikk kan ikke ledsage en kristen tekst. Det kan aldri gi noe godt resultat.

At selve musikken har et budskap som formidler noe og påvirker oss, er reklamemusikken et eksempel på. Det er bevist at visse typer musikk kan påvirke oss til å handle mer f. eks.

Det samme gjelder bakgrunnsmusikken på film. Den kan forsterke spenningen i en scene, eller den kan få fram tårer ved bruk av sentimental musikk, eller også virke aggresjon

Møtekalender

Juni

18.-20. Larvik (Trettenes)

Ungdomsleir Talere: Sigmund Fjære og Jan Eirik Berre

18.-20. Larvik (Kongshaugen)

Yngresleir, talere/ledere: Sigurd Brennsæter, Øystein Laberget, Marte Fjære, Jon Ragnar Fossdal, Lars Fossdal, Elise Fjell

18.-20. Fossnes bibelskole

Barneleir, talere/ledere: André Heian, Marit Bergene Holm, Tobias Fjell, Gunnar Fossli, Reidun Irene Fossdal, Sara Heian

*Mer info om leirene på www.nll.no
Forbehold om endringer grunnet
koronasituasjonen.*

Juli

14.-18. Sommersamling m/ årsmøte på bibelskolen på Fossnes

Lars Fossdal, Ingar Gangås, Lars Fredrik Ellingsen og Per Bergene Holm. Solveig Ellingsen og Marit Bergene Holm har barnemøter.

August

5.-8. Stevne på Laberget Leirsted i Skogn, Levanger.

Sigbjørn Agnalt, John Peder Samdal, Asbjørn Fossli og Ingar Gangås

Opplysninger om sommerskolen på Fossnes og stevne på Laberget kan leses på side 19 og 20 i dette bladet.

ved overdreven rytmisk musikk og mer bruk av lyd. Uten denne bakgrunnsmusikken mister du mye av spenningen i filmen.

Du påvirkes mer enn du tror. Produsentene vil selvsagt hevde at alt det de lager er ufarlig. De vil ikke gå med på at en film som fokuserer på mye vold og drap nødvendigvis må føre til mer ondskap i samfunnet. Musikkprodusentene vil ikke være enig i at musikk

som «herliggjør» bruk av narkotika og fri sex, vil føre til det samme i virkeligheten. Men det er en kjensgjerning at i 1960-årene økte narkotikaforbruket betraktelig! Erfaringen viser at det er en nøye sammenheng her. Da Beatles og andre rockegrupper formidlet et positivt syn på bruk av hasj og lefflet med Østens mysteriereligioner, som «Hare Crishna» fra India, førte det naturligvis til at ungdommen tok etter. →

Og når musikken appellerer til å begå selvmord, må vi ikke bli forundret over at selvmordsstatistikken påvirkes. Enkelte forskere i USA har påstått at om lag halvparten av trafikkuulykkene skjer på grunn av ønsket om å ta selvmord!

Faktum er at musikk påvirker mer enn ord. Den påvirker underbevisstheten direkte. Forskning viser at 85 % av anlegget for språk er medfødt, de resterende 15 % må læres. Når det angår musikken er det hele 95 % som er medfødt, og bare 5 % som må tilegnes.

Gud vil at vi skal vurdere alt, og velge det gode. Her gjelder det at vi skjerper alle sansene våre. Vi har fem sanser: syn, lukt, følelse, smak og hørsel. Bibelen taler om å modnes slik at vi når «manns modenhet», «inntil vi alle når fram til enhet i tro på Guds Sønn og i kjennskap til ham, til manns modenhet, til aldersmålet for Kristi fylde, for at vi ikke lenger skal være umyndige og la oss kaste og drive omkring av hver lærdoms vind i menneskers spill, ved kløkt i villfarelsens listige knep» (Ef 4:13-14). Når Bibelen formaner oss til å øve opp våre sanser, gjelder det også vår hørsel. Her kan vi ikke holde musikken utenfor og si at den er nøytral! Satan vet selvsagt at musikken har stor påvirkningskraft, og gjennom den ønsker han at vi skal fanges av tidsånden slik at vi rives med og mister dømmekraften.

Bibelen har mange ord som oppfordrer oss til å øve oss i å skille mellom det vanhellige og det hellige. «Men vis fra deg de vanhellige og kjerringaktige eventyr! Øv deg heller i

gudsfrykt! For kroppslig øving er nyttig til lite, men gudsfrykt er nyttig til alt. Den har løfte både for dette liv og for det som kommer» (1Tim 4:7-8). På mange steder brukes uttrykket «å øve seg». Det er det samme ordet som «disiplin» på grunnteksten. Du skal øve deg opp, du kan «disiplinere» deg til å skjelne rett. Eller kanskje rettere: Gud kan «disiplinere» oss slik at resultatet og frukten av disiplinen blir god, som det sies i Hebreerbrevet (12:11): «All tukt synes vel, mens den står på, ikke å være til glede, men til sorg. Men siden gir den dem som ved dette er blitt oppøvd, rettferdighets salige frukt».

Verdens barn øver seg også, men med et negativt fortegn, slik som det står i 2Pet 2:14: «Deres øyne er fulle av skjøgen og umettelige i synd. De forfører ubefestede sjeler. Deres hjerte er oppøvd i grådighet, disse forbannelsens barn!»

Bibelen nevner hørselen – og det å høre – over 1 500 ganger. Da skjønner vi hvor viktig det er å høre rett og høre etter hva Guds ord sier, og innrette våre liv etter det vi hører. «For hver gjerning vil Gud føre fram for dommen over alt som er skjult, enten det er godt eller ondt» (Pred 12:14).

*Utdrag fra muntlige
video-opptak på spansk,
oversatt og skriftlig tilrettelagt
ved Ingar Gangås.*

*Leksjon 3 fortsetter
i neste nummer.*

Heilage, ulastande og ustraffelege

Av Ragnar Opstad

«Dykk òg, som før var framande og fiendar av sinnelag, i dykkar vonde gjerningar, har Gud nå forlikt med seg sjølv i kjøtslekamen hans ved døden, for å stilla dykk fram for sitt åsyn, - heilage, ulastande og ustraffelege, om de berre held ved i trua, grunnfeste og faste, og ikkje lét dykk rikka frå den vona evangeliet gjev.»

Kol 1:21-23

Det er ein del år sidan at eg las desse bibelorda og på nytt fekk sjå meg frelst og fri. Sidan har eg mange gonger vendt tilbake til dei same orda.

Gud har forlikt meg med seg sjølv – utan at eg har hatt noko med det å gjera. Han gjorde det med kjøtslekamen hans, dvs. Jesus – «ved døden, for å stilla dykk fram for sitt åsyn heilage, ulastande og ustraffelege, om de berre held ved i trua, grunnfeste og faste, og ikkje let dykk rikka frå den vona evangeliet gjev».

Her kjem du og eg inn i biletet. Vi har fått noko som gjeld oss og som vi må halda fast på. Vi kan seia at her ligg vårt ansvar. Ikkje å blanda oss inn i det som er fullført, men ta vare på det som er gjort, halda fast på det og ikkje la oss «rikka frå den vona evangeliet gjev». Korleis kan vi makta det? Vår kamp er ikkje mot menneske, «men mot maktene, mot herrevelda, mot vondskapens åndehær i himmelromet». Guds ord talar om ein rustning som vi må ta i bruk.

Denne rustningen er omtala i Ef 6:11-17. Her er mange ting nemnt. Eg kan ta med eit par av dei: «Grip framfor alt trusskjoldet, som de kan sløkkja dei brennande pilene åt den vonde med. Tak frelse-hjelmen og Andens sverd, som er Guds ord.» Det er så fort gjort at vi slepp våpna ut av hendene våre.

Ein forkynnar kom ein gong inn på dette med å sleppa dei åndelege våpna. – Det er nokre, sa han, som er så snare til å sleppa våpna at ein kunne få lyst å låsa dei inne på eit rom og berre forkynna evangeliet for dei!

Det er Guds vilje at vi skal tru han på hans ord. Så les no Kol 1:21-23 nokre gonger – til du finn kvile i det som er ordna mellom Gud og Jesus på dine vegne, og det utan din medverknad eller innblanding! Ikkje eingong ved di tru!

Det som i det siste har vore godt å tenkja på, er at då Jesus vart døpt i Jordan-elva, bekjente han mi synd som si. L&E

Husk å gi ekspedisjonen beskjed om ny adresse ved flytting, slik at bladet kommer frem i posten.

Fredrik Heian,
Skreåvegen 90,
4440 Tonstad.
Tlf. 901 94 758
E-post: fredrik_heian@hotmail.com

«Herren er min styrke og min lovsang»

Av Ingar Gangås

«På den dag skal du si: Jeg takker deg, Herre! For du var vred på meg, men din vrede hørte opp, og du trøstet meg. Se, Gud er min frelse! Jeg er trygg og frykter ikke. For Herren Herren er min styrke og lovsang. Han ble meg til frelse. Dere skal øse vann med glede av frelsens kilder. Og dere skal si på den dag: Takk Herren! Påkall hans navn! Kunngjør hans gjerninger blant folkene, forkynn at hans navn er opphøyet! Syng Herrens pris, for herlige ting har han gjort! La hele jorden få vite det! Rop høyt og juble dere som bor på Sion! Stor er Israels Hellige midt iblant dere!»

Jes 12:1-6

Profeten Jesaja hadde forkynt kraftige domsord over et folk som ikke ville vende om. Denne første delen av Jesajaboken (kap. 1-12) kalles gjerne for domsboken.

Det er underlig at domsboken avsluttes med en lovsang. Her er det lysstreif og trøst i mørket, mens *trøsteboken* (kap. 40-66) slutter med mørke glimt og dom, midt i en lys beskrivelse av fremtidshåpet for Guds folk (66:23-24).

Midt i dommen er det trøst og midt i trøsten er det dom!

Guds ord er som et tveegget sverd, som kan gi lys i mørket, men som samtidig minner om at dommen absolutt må komme.

Jesus er det sanne lys og den eneste trøst for Guds folk, midt i dom og mørke. Men han vil bli til dom for den som ikke engstes for hans komme slik at han vender om, men har sin trøst i denne verdens gleder.

Bibelen har mange eksempler på lovsang i mørke. Vi kan tenke på Paulus og Silas da de ble straffet for å ha forkynt evangeliet i Filippi og satt fast i det innerste fangehullet i byens fengsel (Apg 16:22-25):

«Folkemengden reiste seg også imot dem. Styresmennene rev da klærne av dem og lot dem hudstryke. Da de hadde gitt dem mange slag, kastet de dem i fengsel, og befalte fangevokteren å passe godt på dem. Da han fikk en slik ordre, satte han dem i det innerste fangerom og satte deres føtter fast i stokken. Men ved midnattstid holdt Paulus og Silas bønn og sang lovsanger til Gud, og fangene hørte på dem.»

Slik har det vært til alle tider. Den indre gleden i Jesus kan ingen klare å ta bort fra den som hører Jesus til. Her i vårt eget land minnes vi Hans Nielsen Hauge som satt i rådhusarresten i Trondheim på selveste julaften i 1799 og skrev sangen (Sb 346:1):

*Jeg er hos Gud i nåde.
Hva skader verden meg
om den en stund får råde
og stenger meg min vei?
Om den mitt legem binder*

*i fengslets mørke skjul,
dog Ånden overvinner
og holder glad sin jul.*

Frelsens store under

Det er gleden over å være frelst og fri som skaper denne lovsangen.

Når det sies her i det andre verset at Gud er *min* frelse, er det ikke bare tale om ytre frelse fra fiendene Assyria og Egypt eller Babylonia, som står som uttrykk for verden (Jes 11:11), men profeten vitner også om en personlig opplevelse.

Profeten taler heller ikke bare inn i *samtiden*, men retter blikket mot *fremtiden*, når Guds vrede her på jord skal avløses av en evig fred og glede for Guds barn.

Kapittel 12 deles gjerne inn i tre deler:

v. 1-2 Guds folks takk og lovsang for frelsen

v. 3 Kilden for lovsangen

v. 4-6 Lovsangen sprenger grenser

På den dag

Uttrykket «på den dag» (v 1.) sikter til frigivelsen fra fangenskapet i Assyria og Babylonia. Avsnittet i det foregående kapittel (11:11) kan tyde på det: «*På den tid skal Herren enda en gang rekke ut sin hånd for å vinne tilbake resten av sitt folk, de som blir berget fra Assyria og Egypt og Patros og Etiopia og Elam og Sinear og Hamat og havets øyer*». Men det omfatter nok mer enn det, og kan like godt gjelde tiden når Gud henter sitt fordrevne folk til Israel, det som vi nå er vitne til.

Eller det kan også sikte til den dagen vi er fri fra dette jordelivet og er heime hos Herren. Om alt dette kan det sies at det er en gledens dag.

Men sammenhengene tyder på at uttrykket er å forstå personlig først og fremst: den dagen da vreden hos Gud er opphørt og trøsten har kommet. Guds ord taler om en dom over alt vårt eget som er under Guds vrede.

Bare når mennesket gir Gud rett og vedgår sin sanne stilling, kan Herren åpenbare sin frelse for oss. Dette kalles i Guds ord å gå over fra mørke til lys.

Paulus måtte gjennom denne prosessen da han skulle frelses fra å være en forfølger av Guds menighet til å bli et vitne for hedningene om Guds storhet. Han ble gjort blind og hjelpeløs for at han skulle få «se» frelsen. Det samme må også hedningene erfare. Derfor vitner Paulus for kong Agrippa (Apg 27:17-18) om det Herren sa til ham: «Jeg frir deg ut fra ditt folk og fra hedningene som jeg sender deg til, for at du skal åpne deres øyne, så de kan vende seg fra mørke til lys og fra satans makt og til Gud, for at de kan få syndenes forlatelse og arvedel blant dem som er helliget ved troen på meg».

Gjennom dom til frelse

Det blir, som Bibelen kaller det, å gå over fra døden til livet (Joh 5:24-25): «Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som hører mitt ord og tror ham som har sendt meg, han har evig liv. Han kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet. Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den time kommer, og er nå,

da de døde skal høre Guds Sønn's røst, og de som hører, skal leve».

Dette nye livet beskriver Paulus slik (Gal 2:19-20): «Jeg er korsfestet med Kristus. Jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg. Det liv jeg nå lever i kjødet, det lever jeg i troen på Guds Sønn, han som elsket meg og gav seg selv for meg».

Vi kan godt si at hovedbudskapet i Jesajaboken er akkurat dette. Dersom vi skal samle det i et kort uttrykk, kan vi sammenfatte det slik: «Gjennom dom til frelse». Når alt vårt eget ligger knust for Jesu føtter, på grunn av hans vrede og dom, er det bare én eneste redning. Det er evangeliet om Jesus Kristus.

«Jeg takker deg»

Verbet som er oversatt med «takker» er et veldig innholdsrikt ord på grunnteksten. Det betyr takk med tro og bekjennelse: «Jeg bekjenner med takk i det jeg tror på deg», eller: «Når jeg tror på deg er jeg full av takk og må bare bekjenne deg...!»

«For du var vred på meg, men din vrede hørte opp, og du trøstet meg». Guds barnet må takke for alle ting, for det vet at alt kommer fra Herren – både vreden og tilgivelsen. Til og med når jeg kjenner Guds vrede, har det en god hensikt. Det driver meg til Jesus. Profeten vitner om at vreden kom fra Gud. «Din» vrede fikk gjøre sin gjerning.

Da vreden hørte opp, kom trøsten. Bare Herren kan gi virkelig hjertetrøst. I ham alene finner mennesket fred og sann glede. Denne gleden blir ekstra

stor når ventetiden i mørke, under Guds vrede, har vært lang, slik David vitner om:

«Jeg ventet, jeg ventet på Herren. Da bøyde han seg til meg og hørte mitt rop. Han drog meg opp av fordervelsens grav, av den dype gjørmen. Han satte mine føtter på en klippe, han gjorde mine trinn faste. Han la i min munn en ny sang, en lovsang for vår Gud. Mange skal se det og frykte, og sette sin lit til Herren» (Sal 40:1-4).

En sikker grunn

«Se, Gud er min frelse!» (v. 2) forteller at *frelsens grunn* er å finne i Gud selv, og at han er blitt *min personlige frelser*. Først når han er *min* og jeg er hans, står jeg i det rette forholdet til ham. Da er jeg «trygg og frykter ikke». Jeg kan komme i tvil om mangt hos meg selv, men dersom *han* er min frelse, da er jeg på sikker grunn.

Jesus er trofast. Han kan ikke svikte. Han står ved alt han har sagt i sitt ord. Ham kan du stole på. Jesus gikk inn under Guds vrede på Golgata. Da han sa at det var fullbrakt, *var det fullbrakt*, for han er Sannheten og kan ikke lyve.

I tillegg vet vi at Faderen har bekreftet at Jesus er den Elskede som han har velbehag i. Derfor ble Jesus oppreist fra graven og tatt opp til himmelen – som din og min stedfortreder!

Det er all grunn til å lovsynge. Jesus har kommet som verdens frelser – for å søke det fortapte. I ham har jeg alt jeg trenger for å gå fri på dommens dag. Allerede nå har jeg del i hans full-

komne stedfortredergjerning. Jeg er fri og har syndenes forlatelse – fri i min samvittighet, fri syndens dom og straff, ja, ikke bare det, men jeg er også fri fra syndens herredømme og er satt over i Guds Sønnens elskede rike.

«Jesus ble meg til frelse», vitner profeten. Det var ikke noe han kunne klare å få til selv. Først når Herren får «kle sin brud alene» blir det skikkelig gjort. Jesu drakt er fullkommen.

Øse av frelsens kilde

Denne gledeskilde får vi «øse» av. «Dere skal øse vann med glede av frelsens kilder» (v. 3). Du slipper å spare på vannet. Du får øse så mye du vil, for kilden er uuttømmelig, den tar aldri slutt. Det er alltid nok.

Det er slik som Jesus sa til den samaritanske kvinne ved brønnen: – Kom til meg å drikke! Jeg er det levende vann, som aldri tar slutt, og som veller fram til evig liv (Joh 4:14).

Da er det annerledes med «de sprukne brønner. Israels barn hadde forlatt Gud. Da sier profeten Jeremias (2:13) om dem:

«For to onde ting har mitt folk gjort: Meg har de forlatt, kilden med det levende vann, og de har hogd seg ut brønner, sprukne brønner som ikke holder vann.»

Det verden har å by på, kan ikke tilfredsstille hjertet. Verdens barn finner ikke ro og hvile. De kan aldri bli fornøyd og tilfreds, for de mangler Jesus, han som er det levende vann.

Under løvhyttfesten pleier jødene hver høst (september/oktober) å lese

blant annet kapittel 12 fra Jesajabok-rullen. Da øser de vann fra Siloamdammen, dette vannet blandes med drikkofferet, og de går i prosesjon i Jerusalems gater. Det var på den siste store dag under denne høytiden at Jesus stod fram og ropte ut til folkemengden: «Om noen tørster, han komme til meg og drikke!» (Joh 7:37).

Oppfordring til takk

I de tre siste versene av denne salmen (v. 4-6) får vi sju oppfordringer:

1. Takk!
2. Påkall!
3. Kunngjør!
4. Forkynn!
5. Syng!
6. Rop!
7. Juble!

Disse oppfordringene går ut på å takke *ham*, påkalle *hans* navn og fortelle om *hans* gjerninger. I Guds rike dreier det seg ikke om *vi* og *vårt*, men om *ham* og *hans*!

«Hans gjerninger» skal forkynnes «blant folkene», for «hans navn er opphøyet». Jesus har «navnet over alle navn», det eneste navnet som kan frelse oss fra synd og dom. «Hele jorden» må få vite om de herlige ting som han har gjort.

Slik oppsummeres Jesu frelsesverk her i dette kapitlet: «Herlige ting har han gjort». «Rop høyt og jubel!» «Stor er Israels hellige!»

Tittel, tema og stempel

Uttrykket «Israels hellige» (Kadosj Israel) finner vi også i starten av domsboken (1:4). Det er som et Guds

Den nye sangen

Av kirkefaderen Agustin

Den virkelige sang og musikk er bekjennelse: du bekjenner både dine synder og Guds velgjerninger, både din urettferdighet og Guds nåde.

Om du synger og ikke priser Gud, er det ikke noen hymne. Om du priser Gud og ikke synger, er det heller ikke noen hymne. Lovprisning av Gud i sang, det er en hymne.

Den nye sangen er sangen om nåden, om det nye mennesket, om den nye pakt. Men tro ikke at nåden sier farvel til loven, tvert om. Kjærligheten er lovens fylde. Den som ikke har kjærlighet, kan nok dra rundt med en harpe, men lovsynge kan han ikke.

Syng den nye sang for Herren, syng med munn og med hjerte, syng med tunge og med livsferd. Da er dere hva dere synger; sangeren selv er en lovprisning.

Et kor er et samklingende fellesskap av syngende. Kristi sangkor er en stor harmoni over all verden fra øst til vest. Synger vi i kor, så

la oss synge sammen i hjertets enhet.

Kristi lemmer er fylt av kjærlighet, og fordi de elsker og lengter, synger de. Stundom synger de i trengsel, stundom med jubel, fordi de lever i håpet. La oss ha et rotfestet håp, så vi kan synge med jubel.

Mennesket eldes av synden, fornyes av nåden; alt fornyes i Kristus. Den som elsker det jordiske, synger den gamle sangen. Vil du synge den nye sangen, så elsk det evige. Kjærligheten selv er ny og evig.

Vi vet at vandringsmenn synger; de synger mens de haster av sted mot målet.

Nå lever vi i håpet; pris da Gud i håpet, lovsyng ham i håpet. Engang skal all vår gjerning være lovprisning av Gud.

*Hentet fra det latinske
samlerverket*

*Migne, Patrologia Latina,
oversatt av Andreas Seierstad*

stempel på denne profetboken. Dette er Guds ord. Alt som står i denne boken kommer fra ham. Det er «Israels Hellige» som er tittel og tema, og det er han som har beseglet alt som står i denne boken – med sitt eget stempel. Det tar han både himmel og jord til vitne på (1:2): «Hør, dere himler, og lytt til, du jord! For Herren taler.»

Jesaja taler på Guds vegne, og vitner: «Han er min styrke og lovsang. Han ble meg til frelse». Det samme kan du si, som hører Jesus til. Men mangler du ham, står du utenfor, uten kjennskap til ham som er lovsangens kilde.

Sommersamling på Fossnes

– med årsmøte, 14.-18. juli 2021

Tema: «Men Herren er i sitt hellige tempel. Vær stille for hans åsyn, all jorden!» (Hab 2:20).

Talere: Lars Fossdal, Ingar Gangås, Lars Fredrik Ellingsen, og Per Bergene Holm. Solveig Ellingsen og Marit Bergene Holm har barnemøter.

Ledere: Martin Fjære (hovedleder), Dag Rune Lid, Reidar Heian, Fredrik Thorbjørnsen, Gunnar Fossli.

Sangere: Fossneskoret m. fl.

Påmelding: André Heian
411 01 223 / andreheian@gmail.com

Påmelding m/ stemmerett 14. juni.
Opplysninger, priser, smitteverninfo med mer på www.nll.no

Onsdag 14. juli

- 18.00 Samling og kveldsmat
- 19.30 Møte v/Lars Fossdal

Torsdag 15. juli

- 08.00 Bønnemøte
- 10.00 Årsmøte: andakt, minneord, forkynnerhilsen, info fra barne/ungdomsarbeidet.
- 12.00 Årsmøte: Behandling av øvrige årsmøtesaker.
- 19.30 Vitnemøte. Andakt v/Lars Fossdal

Fredag 16. juli

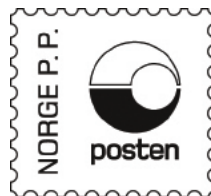
- 08.00 Bønnemøte
- 10.00 Bibeltime v/Lars F. Ellingsen
- 11.30 Seminar (1) v/Per B. Holm
«Åpenbaringen kap. 6»
- 11.30 Barnemøte v/Solveig Ellingsen
- 19.30 Misjonsmøte v/Ingar Gangås
- 21.30 Ungdommens spørretime

Lørdag 17. juli

- 08.00 Bønnemøte
- 10.00 Bibeltime v/Lars F. Ellingsen
- 11.30 Seminar (2) v/Per B. Holm
«Åpenbaringen kap. 7»
- 11.30 Barnemøte v/Marit B. Holm
- 16.00 Misjonsmøte v/Per B. Holm
- 19.30 Møte v/Ingar Gangås

Søndag 18. juli

- 08.00 Bønnemøte
- 10.30 Møte v/Lars Fossdal
- 12.30 Middag og avslutning

Returadresse:
Lov og Evangelium
Skreåvegen 90,
4440 Tonstad

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseendring!

Stevne på Laberget

5. - 8. august 2021

Talere:

Sigbjørn Agnalt, John Peder Samdal,
Asbjørn Fossli og Ingar Gangås

Ledere:

Jan Ove Heggdal (hovedleder), Olav
Fjære, Ivar Fiske

Sangere:

Liv Jorunn og Martin Fjære m.fl

Påmelding:

Kirsti Fjære, tlf. 936 10 617, e-post:
kirsti.fjaere@gmail.com

Påmeldingsfrist: 5. juli!

Vær tidlig ute med påmelding! Det
fylles fort opp. Betaling gjøres til
bestyrer ved leirstedet ved ankomst og
innkvartering.

Flere opplysninger, priser og
smitteverninformasjon på www.nll.no

Program

Torsdag

19.00 Samling og kveldsmat
20.00 Møte v/Asbjørn Fossli

Fredag

08.30 Bønnemøte
10.00 Bibeltime v/John P. Samdal
11.30 Bibeltime v/Asbjørn Fossli
17.00 Familiemøte v/John P. Samdal
20.00 Møte v/Sigbjørn Agnalt

Lørdag

08.30 Bønnemøte
10.00 Bibeltime v/Sigbjørn Agnalt
11.30 Bibeltime v/Asbjørn Fossli
17.00 Misjonsmøte v/Ingar Gangås
20.00 Møte v/John Peder Samdal

Søndag

08.30 Bønnemøte
10.30 Møte v/Sigbjørn Agnalt
12.30 Middag og avslutning